

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

září 2018

Náš kostel sv. Augustina

Milí přátelé, vítám vás všechny v našem kostele sv. AUGUSTINA. Kostely v každém člověku vyvolávají nejrůznější emoce. Jsou stavěny k oslavě Boha, jako živé místo k setkávání. K setkávání s Božím tajemstvím, mezi sebou navzájem, s všeobecnou církví na celém světě, se zemřelými i s těmi, kteří se mají v budoucnu narodit. Jsou to místa, kde se můžeme ztišit, přemýšlet, modlit se, být přítomni bohoslužbě. Mají nám pomoci vystavět chrám, kterým je každý z nás.

Kostel svatého Augustina

foto: omh

Náš kostel je mladý. Byl postaven díky starobrněnským augustiniánům a 5. května 1935 posvěcen. Počet obyvatel Masarykovy čtvrti rychle rostl, a proto po třech letech byla Masarykova čtvrť vyloučena z dosavadního obvodu římsko-katolické farnosti na Starém Brně a byla zřízena nová farnost U sv. Augustina. Svědčí o tom Zřizovací listina, která vchází v život dnem 1. září 1938. Vděčíme starobrněnským augustiniánům za velkorysou pomoc a financování veškerých prací na kostele a farní budově. Stavělo se na jejich pozemcích, a tak si mohli pro kostel vybrat krásné místo a měli šťastnou ruku i při výběru architekta a ostatních umělců.

Letos 1. září jsme oslavili 80 let trvání naší farnosti. A kdo jsou ti, kteří dnes tvoří naše farní společenství věřících, které je v našem kostele doma? Jsme lidé různého věku a různých profesí, místní i ti, kteří dojíždějí z blízka i z dále. Ne všichni se navzájem známe, spojuje nás však vědomí sounáležitosti ve víře a často i osobní přátelství. Středem života naší farnosti je bohoslužba, při které Boha chválíme, děkujeme mu a prosíme o ochranu a pomoc a kdy ve svátostech čerpáme sílu do našeho každodenního života.

Prvními správci byli otcové augustiniáni. Pan farář Karel Fanfrdla a pan kaplan Josef František Gabriel. Oba byli

za minulých režimů vězněni a na jejich působení starší farníci dodnes vděčně vzpomínají. Za 80 let se vystřídal hodně duchovních správců, od roku 1990 máme 4. pana faráře. Všechny jsme měli a máme rádi a jsme jim vděční za jejich duchovní doprovázení a za jejich podporu laických aktivit pro všechny generace.

Ve farnosti působí několik pěveckých sborů, pravidelně se scházejí maminky s malými dětmi, v neděli dopoledne je otevřena farní kavárna, jednou měsíčně se scházejí senioři, před Vánocemi se slavnostně rozsvěcuje strom před kostelem, jsou pořádány koncerty, akce pro děti, farní ples a další. Na faře je klubovna skautského oddílu.

Důležitou součástí farnosti jsou sestry cyrilometodějky, které letos slaví 90 let od založení své Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje. Jejich blahodárné působení cítíme, ať jsme nebo nejsme věřící. Jsou pro naši farnost velkým Božím darem. Také sestry Božského Mistra nás všechny zahrnují modlitbou a přímlovou.

A tak můžeme růst pro Boží království. Mladé rodiny s početnou drotinou, ti trochu starší s dospívajícími dětmi a my, kteří pomáháme při výchově vnoučků. A také ti, kteří se teprve našimi farníky stanou.

Přeji vám všem, abyste se u nás cítili dobře a náš krásný kostel si zamilovali.

Krásna nás povznášá k BOHU.

Marta Laudátová

Slovo úvodem

Milí farníci,

v těchto dnech uplyne 15 let od okamžiku, kdy jsem si uvědomil, že mě Bůh nevolá k tomu, abych byl bankovním úředníkem, ale že by ze mě měl raději kněze. Nepamatuji si úplně přesně den, kdy se to stalo, ale místo, kde k mému rozhodnutí pro kněžství došlo, se mi vrylo do paměti velice dobře: bylo to pár desítek metrů od našeho domu, když jsem zrovna někam šel.

I když jsem předtím vždy vnímal svoji budoucnost v rodinném životě, těšil jsem se, že budu mít manželku a děti (a za dobrou volbu manželky jsem se pravidelně modlil), tak od tohoto okamžiku jsem pochopil, že Bůh mě může učinit šťastným i bez vlastní rodiny.

A musím přiznat, že za těch 15 let jsem nikdy svého rozhodnutí nelitoval – právě naopak: často děkuji Pánu Bohu za to, že mohu být knězem. Během těch 15 let jsem zatím nebyl nikdy na jednom místě déle než tři roky, takže jsem vystřídal různá prostředí. Ale všude, kde jsem zatím byl, jsem byl moc rád. Přesně podle slov jedné staré řádové sestřičky, která když se po dlouhých letech a v dosti vysokém věku stěhovala na jiné místo, tak říkala: „Všude dobře, kam nás Pán Bůh posílá.“

Ještě v době, kdy jsem o kněžství vůbec neuvažoval (a kdy jsem pracoval v bance), jsem začal v Praze studovat dálkově teologickou fakultu. Motivoval mě k tomu jeden kněz, který pronesl: „Je smutné, že je tolik věřících s vysokoškolským vzděláním, jejichž náboženské vzdělání zůstává na úrovni základní školy.“

Asi ne každý z nás má čas studovat teologickou fakultu, ale moc bych vám chtěl doporučit jednoroční teologický kurz, který bude probíhat od října u nás v Brně, dvakrát do měsíce, vždy v sobotu. (Blíží informace na str. 4.) Je to dobrá příležitost doplnit si znalosti v náboženské oblasti, protože nám to může velmi prospět ve vztahu k Bohu. A nebojte se, že jste na to příliš starší – v Římě jsem měl spolužačku, které bylo přes 80 let!

o. Josef Novotný

Stalo se

V pátek 13. července se v našem chrámu v rámci Katolické charismatické konference konal koncert kapely Shirim Ashirim.

~

Gregoriánský chorál zněl v našem chrámu při nedělní mši svaté, která byla také (neplánovaně) přenášena Radiem Proglas dne 29. července.

~

Na faře v Čučicích se mezi 27. a 31. srpnem uskutečnil tábor pro mládež od 12 let s otcem Josefem.

Pokřtěni byli:

- 1. 7. Sára Alžběta Zárubová
- 14. 7. Denis Lukáš Hejmal
Adam Petr Hejmal
Daniel Stoklásek
Aleš Tomáš Bukvald
- 21. 7. Antonín Martin Kotol
- 29. 7. Antonie Marie Špačková
- 5. 8. Kleofáš Matuška
Valentýna Urbánková
- 19. 8. Terezie Gabriela Sedmáková
- 26. 8. Julie Marie Magdalena Kalná

Oddáni byli:

- 7. 7. Jana Uhýrková a Lukáš Polívka
- 21. 7. Adéla Kubinová a Kryštof Horák

Zesnuli:

- 19. 8. Dominik Kurial (36 let)

Zaznělo v kázání

Je třeba, abychom se Ježíše toužili dotknout opravdově. S vírou, která uzdravuje a proměňuje život. (oJN)

Kdo se pravidelně modlí a koná skutky lásky, v tom přebývá Duch Svátý, který pak naplňuje láskou, radostí a pokojem. (oJN)

Společenství je základem křesťanství. A k tomu musí být alespoň dva, aby si mohli prokázat lásku. (oJN)

Na paškálu je alfa i omega. Je Ježíš Kristus i pro mě začátek a konec mého dne? (Karel Janů)

Ježíš po nás nežádá, abychom dělali zázraky, ale abychom dělali vše, co je v našich silách, abychom se rozdělili s druhými o to, co každý z nás má. (oJN)

Nosíme značku kvality. Tak ať se naše kvalita potvrdí vztahem s Pánem. (David Ambrož) =mš=

Soutěžní kvíz

Sestry Cyrilometodějky slaví v letošním roce jubileum. Potkáváme se s nimi nejen v kostele, ale mnozí také na chodbách školy. Co ale víme o jejich řádu?

Přichystali jsme pro vás soutěžní kvíz týkající se Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje. Odpovědi nám, prosím, zašlete nejpozději do pátku 21. září na adresu zpravodaje (zpravodaj@augustinbrno.cz). Ze všech došlých správných odpovědí vylosujeme jednoho, který bude pozván na návštěvu, spojenou s kávou, k sestřím buď tady v Brně, nebo na Velehradě. Pozvánka bude platit pro dvě osoby.

1. V jakých městech ČR najdeme sestry CM?

- a) Brno, Praha, Velehrad, Tetín, Olomouc
- b) Brno, Praha, Velehrad, Ostrava
- c) Brno, Velehrad, Tetín, Olomouc

2. Pokud se žena rozhodne vstoupit do řádu, čeká ji tzv. období kandidatury. Jak je dlouhé?

- a) Doba kandidatury je individuální, trvá šest měsíců až dva roky
- b) Doba kandidatury trvá šest měsíců
- c) Doba kandidatury trvá dva roky

3. Kde v Brně najdeme dům komunity sester CM?

- a) Na Bílého
- b) Na Lerchově
- c) Na Kampelíkově

4. Kdo posvětil základní kámen poutního a exercičního domu na Velehradě?

- a) Cyril a Metoděj
- b) ThDr. Antonín Cyril Stojan
- c) Mons. Josef Hrdlička

5. Jaké je motto komunity v Tetíně?

- a) Carpe diem!
- b) Miluj a dělej co chceš!
- c) Otevřít dveře fary lidem

6. Jak se jmenuje generální představená na Velehradě?

- a) Sestra Terezie (Jaroslava Šerá)
- b) Sestra Františka (Ludmila Kadlíčková)
- c) Sestra Markéta (Marie Husaříková)

7. Kolik let uplynulo od narození zakladatelky Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje sestry Marie Růženy Nesvadbové?

- a) 100 let
- b) 140 let
- c) 260 let

K zamyšlení nad sborem

Před sedmi lety po Velikonocích 2011 jsem převzal řízení Smíšeného chrámového sboru. Jak už to tak bývá, průběhem času nemládeme ani nezůstáváme stále stejní, ale prostě stárneme, ať se nám to líbí nebo ne. V případě jedinice (např. sbormistra), jak jeho schopnosti slábnou, nezbyvá, než aby jej nahradil nový, mladší. V případě souborů to neplatí, nemusí jako celek nutně skončit. Existují sdružení, která jsou „věčně mladá“. Předpokladem je, aby s odchodem starších přicházeli noví, mladší. Před dvěma týdny jsem byl na koncertě duchovní hudby v Želešicích, v obci čítající 1750 obyvatel. Ve farním kostele zpíval tamní smíšený chrámový sbor i s instrumentálním doprovodem. Zpívali kvalitně a se zaujetím. Nepočítal jsem je, ale bylo jich kolem pětadvaceti. Nevím, kolik z nich je přímo z farnosti a kolik ze vzdálenějšího okolí. Každopádně je hustota obyvatel kolem kostela sv. Augustina mnohem vyšší než kolem jakéhokoliv kostela v okrese Brno-venkov. Náš Smíšený chrámový sbor má v současné době 34

aktivních členů. Z nich ke sv. Augustinu chodí pravidelně na nedělní bohoslužby 15, ostatní členové chodí jinam, resp. do kostela nechodí. Máme ve sboru několik obětavců, kteří pravidelně dojíždějí na zkoušky ze vzdálenosti přes 30 km. Nestojí to za zamyšlení? Masarykova čtvrť se původně jmenovala Úřednická čtvrť. Elita!

Největší svátky církevního roku jsou Velikonoce a Vánoce. Zaslouží si, aby byly důstojně slaveny. Na Hod Boží velikonoční při mši svaté v 9 hodin a o Vánocích na půlnoční mši svaté by měla zaznít hodnotná hudební díla v odpovídajícím provedení. Kultura by neměla upadat, ale pozvedat se. Jsem přesvědčen, že v naší farnosti je dost věřících, kteří rádi zpívají a mohli by se k oslavám připojit. Vždy se říkalo: kdo zpívá, dvakrát se modlí. Nebojte se a přijďte na zkoušku! Zkoušíme každou středu od 19 hodin. (Na své funkci sbormistra netrvám, mohu ji předat někomu mladšímu a povolanejšímu.)

Pavel Kyncl

Představujeme členy našeho farního společenství: manželé Zárubovi

Vídáme je pravidelně při mších svatých v neděli, v pátky i při církevních svátcích. Manželé Jana a Petr Zárubovi jsou nesmírně empatičtí a pohodoví farníci, ochotní vždy pomoci druhým.

Jana a Petr Zárubovi foto: archiv

Jani, vím o Tobě, že pracuješ v sociálních službách několik let. Dříve jako ředitelka, nyní v manželské poradně. Co Tě přivedlo k práci pomáhat druhým?

Asi moje nastavení. My to máme s manželem každý jinak. Petr je realista, já jsem spíš člověk, který se snaží vidět to, co za tím člověkem může být. Vždycky jsem chtěla pomáhat.

Začínala jsem po mateřské dovolené v Charitě, pak jsem přešla do soukromé sféry, ale tam jsem se necítila užitečná, tak jsem začala pracovat v neziskové organizaci Modrá linka, kde to mělo smysl, jenže tam bylo víc a víc papírování, po několika letech jsem zjistila, že mnohem víc mě přitahuje sociální práce. Potřebuji cítit, že mohu být druhým užitečná, to mě naplňuje mnohem víc než nějaké materiální hodnoty.

Učíš lidi nějakým způsobem nalézat ztracenou lásku, důvěru v sebe a druhé. Stalo se ti někdy, že jsi při pomoci druhým dostala odpověď na něco, co třeba trápilo i Tebe?

Vždycky je to tak, z každého setkání si můžeš něco vytáhnout. Pokaždé je tam něco, co Ti řekne – je jda, já to mám přece dost podobné. Nebo – ano, tohle je ono, nad čím i já musím přemýšlet. V manželské poradně dělám krátce a už jsem si několikrát uvědomila, že v každém manželství je potřeba něco řešit. S mým mužem jsme spolu 27 let, někdy si říkám – ty mě štveš, ale já tebe taky, takže je to vyrovnané. Měla jsem za krátkou dobu možnost nahlédnout do lidských osudů a mnohé jsou si velmi podobné. Vnímám jako velký problém, že se lidé dostávají do nedorozumění hodně díky tomu, že mlčí a nedokáží si o problému povídat. A v manželství je pak takový problém dvojnásobný. Týká se pak nejen manželů, ale i dětí a celých rodin. Lidé spolu nemluví a o tom, co je trápí, mlčí. A přitom řešení je někdy jednodušší, než se zdá.

Na jaře byla v našem kostele zvolena otcem Josefem pastorační rada. Ty jsi,

Petře, dostal od farníků nejvíce hlasů. Co to pro Tebe znamená? Jak bereš tuhle službu?

Vyslovení nějaké důvěry... Možná je to tím, že jsem komunikační člověk, kte-

rý nemá problém promluvit s kýmkoli, a možná z toho důvodu vzbuzuji v lidech důvěru. Ale každopádně je to pro mě velký závazek.

O farnosti se říká, že je to velká rodina. Máš pocit, že mají věřící k sobě blíž než ti druzí?

Určitě mají blíž, v každém případě. Farnost je taková rozšířená rodina. Sám vidím, že dneska i mnoho mladých lidí, kteří žijí mimo víru a mimo společenství církve, je v té dnešní době elektronizace, mobilů a já nevím čeho všeho ztraceno. Mezi lidmi se vytrácí běžná komunikace a lidé se ztrácejí v davu anonymity. A mezi křesťany ve farnosti se vytváří velké společenství lidí, kde se lidé znají, nějakým způsobem spolu komunikují, sdílí se, ať už celé rodiny či jednotlivci, sdílí spolu svoje radosti, starosti, jsou to lidé, s kterými navážeš vztah a s kterými bys běžně nepřišla do styku. Hodně lidí žije ve velice omezeném okruhu lidí, který znají, ale jsou sami. Myslím, že lidé ve společenství v kostele žijí bohatší život i tím, že mají větší okruh známých a kamarádů, určitě je to víc obohacuje a je jim to přínosem.

Co pro vás farnost znamená?

J. Těším se na setkání s Bohem. A taky na lidi. Díky farnosti jsme získali mnoho nových přátelství, která jsou už mnoholetá a kterých si velmi vážíme. Proto se tam cítím dobře. A když třeba jdeme někam jinam na mši, tak cítíme, že tam nějak nepatříme. Těšíme se do svého kostela. Tam se cítíme mezi svými. Tam jsme doma.

P. Samozřejmě to, proč jdu do kostela, je setkání s Kristem. Ale těším se i na kněze, na společenství lidí, kteří tam chodí se stejnou myšlenkou jako my, ti jsou pro mě strašně důležití. Ti k tomu patří, bez toho to nejde. Je to naše farnost. Moc se na to těšíme, líbí se nám tady, jsme tu rádi. Do kostela sv. Augustina jsme začali chodit před 21 lety. A bereme to, že sem patříme. Říkáme – jdeme do našeho kostela.

Máte spolu tři děti a tři vnoučátka. Jací jste byli rodiče ve výchově a jací jste jako prarodiče?

J. To není otázka na nás, ale na naše děti. Jako rodiče jsme byli přísní, ale i to bylo to rozdílné, Petr byl důslednější a já byla ta hodnější a chápající matka.

P. My jsme to měli jasně rozdělené. Já jsem byl ten zlý, který měl moc velké nároky, co se týká všeho, a Jana se snažila pochopit, proč dětem třeba něco nešlo.

J. U vnoučátek to bereme jinak. Jednak jsou ještě moc malá, a když řvou, tak je odevzdám :). Pomazlím se s nimi a je to moc fajn. Moc si to oba užíváme. S malým Štěpou to teprve začíná, má dva roky a je velice přizpůsobivý, zatím s ním není žádný problém. No, ale my jsme pracující prarodiče, nežijeme s nimi v jednom domě ani blízko nich, takže je vidíme jednou za čas. Ale snažíme se a je to super. Máme naplánované, že je budeme rozmazlovat.

P. A jsme za ně šťastni.

Jak nejraději odpočíváte, co vás těší v době volna?

J. Každý trochu jinak. Petr má rád aktivní odpočinek a já potřebuji někdy pryč od lidí, ráda čtu, miluji Hercula Poirota, když jsem unavená, potřebuji chvíli za sebou všechno zavřít, vypnout a odpočívat. A Petr si sedne na kolo a někam jede.

P. Jsem schopný celý den jet někam na kole nebo jít do přírody nebo jít na zahradu – ale samozřejmě chodíme i jezdíme spolu. Miluji hory. Nelyžujeme, ale když mohu na hory, jedu. Naše mnohé dovolené se odehrávaly v létě na horách, Jana má zase ráda moře, tak to střídáme, jeden rok chodíme po horách, druhý rok odpočíváme u moře.

Dvě vaše děti už mají své rodiny. Jak se připravujete na dobu, kdy budete doma sami?

P. Jsme vděční jeden za druhého.

J. Po odchodu dětí se musíme znovu naučit žít – už se náš život netočí jen kolem dětí, ale kolem nás dvou – a Terezky samozřejmě, ale ta je jednou nohou už pryč :)

Jednou jsem viděla dokument, na název si už nevzpomenu, zaujala mě v něm myšlenka, která se stala i mým credem: *Neber nový den jako další den ve svém životě, ale jako nový dar a novou možnost jej prožít tak, aby ses posunula blíže k Bohu, narovnála to, co se ti nepovedlo – vzhledem ke svému okolí nebo třeba i vůči sobě... to je asi nejtěžší.*

Děkuji vám za rozhovor, celé rodině přeji vše dobré. =jš=

Farní diář

3. 9.	8:00 hod. mše svatá na zahájení školního roku pro CMCZŠ
3. 9.	9:30 hod. mše svatá na zahájení školního roku pro CMGaSOŠPg
8. 9.	90. výročí založení Kongregace sester CM
9. 9.	fotbal ministranti vs otcové
16. 9.	15:00 hod. farní odpoledne v areálu BiGy
28. 9.	slavnost sv. Václava, mše svaté v 7:00 a 18:00 hod.

Pravidelná setkávání seniorů začnou od října.

Pozvánka na farní odpoledne

Vážení a milí, pojďme společně oslavit 80. narozeniny naší farnosti.

Setkáme se v neděli 16. září od 15 hodin v areálu u hřiště Biskupského gymnázia na Barvičově 85.

Můžeme společně strávit příjemný čas a blíže se poznat s lidmi z farnosti, které známe „pouze od vidění“. Bude přichystáno občerstvení i program pro děti. Při nepříznivém počasí se budeme moci přesunout do sálu gymnázia.

V případě, že byste se chtěli zapojit, pomoci s přípravou či občerstvením, tak se můžete obrátit na organizátory (Martin Klaška, m.klaska@centrum.cz).

Moc se na vás všechny těšíme!

Martin Klaška

Změny v pořadu bohoslužeb u Sv. Augustina

Vedení a spirituálové cyrilometodějských škol se rozhodli přesunout pravidelné školní mše svaté od tohoto školního roku z pondělí na středu. Čas zůstane nezměněn – tj. v 8:00 hod.

Díky tomu dojde k drobným změnám v pořadu bohoslužeb:

Večerní středeční mše svatá v 18:00 hod. zůstane zachována a pondělní mše svatá bude bývat v 7:00 hod. (tak, jak bývá o prázdninách). Tato pondělní mše svatá bude tzv. tichá, to znamená, že nebude doprovázena varhanami. A při sobotních ranních mších svatých se naopak k varhannímu doprovodu vrátíme.

Kromě toho nebudou bývat na první pátek ranní mše svaté, protože byly zdaleka nejméně navštěvované.

Aplikace do mobilu: Izidoor

Dnes míří nabídka aplikací do mobilů zejména na mladé.

IZIDOOR tvoří salesiáni Dona Boska – jmenovitě dobře známý otec Libor Všetula. Na aplikaci zní salesiánská struna nepřeslechnutelně, což však vůbec není ke škodě věci. V názvu je písmeno „I“ tvořeno svíčkou a písmena OO jsou spojena do podoby ležaté osmičky, nekonečna, chcete-li omezy. Složky jsou: *Mapa – Modli se – Stav se – Inspiruj se – Svatozář – Interactive*. *Mapu* salesiánských středisek v minulosti či sou-

časnosti oželíte, ale seznam ubytovacích míst je hodně zajímavý. *Modliteb* je šikovné množství, cením si výběru autorů od Exupéryho přes Čapka po Matku Terezu. *Modlitba ve 21 hodin* se sama umí připomenout. *Inspiruj se* obsahuje *Citát na den*, se kterým lze dále pracovat. *Svatozář* obsahuje – jak jinak – životopis světce dne, texty nejsou tuctové. Lze listovat k jakémukoli datu, kalendář se postupně zaplňuje. *Interactive* je položka jedinečná: Lze online podat prosbu o úmysl ke mši svaté a na ni samozřejmě přijít. =omh=

90. výročí založení Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje

Dne 8. září 2018 si sestry sv. Cyrila a Metoděje připomenou 90 let od svého založení. Společenství se nachází v České a Slovenské republice. Poslání Kongregace je zaměřeno ekumenicky. Nejdůležitější část duchovního poslání je modlitba za jednotu křesťanů. Toto své duchovní zaměření sestry naplňují ve výchovné, pastorační a sociální činnosti.

V Brně sestry zřídily základní a střed-

ní cyrilometodějské školy, které pojmuje kolem tisíce žáků a studentů. Na Velehradě se nachází chráněné bydlení pro osm obyvatelek a sestry také pracují v provozu poutního domu Stojanov. Na Slovensku v Turzovce provozují Spojenou pomocnou školu sv. Josefa. Sestry pracují jako učitelky, vychovatelky, katechetky a pracovnice v sociálních službách.

s. Markéta Husaříková

3. farní invaze

Ve spolupráci s o. Karlem vyhlášíme 3. farní invazi do Slavonic, která se bude konat o prodlouženém víkendu 28.–30. 9. 2018. Pracovním dnem bude sobota 29. 9., jinak je program volný

či dle dohody účastníků. Přihlašujte se, prosím, pomocí internetového formuláře, který najdete na adrese <https://goo.gl/CnJBzS>, nejpozději do 9. 9. 2018. Případné dotazy směřujte na organizátora osobně, telefonicky (602 155 380) nebo mailem (zico@email.cz). Jakub Zico Šebek

Teologický kurz

Iv letošním školním roce otevře Katechetické centrum vzdělávací kurz pro laiky. Koná se většinou dvakrát do měsíce – a to vždy v sobotu od 9 do 15 hodin v aule BiGy nebo v sále Biskupství brněnského.

Kurz nabízí základní teologický přehled a je určen pro dospělé, kteří již mají základní náboženské vědomosti a byli biřmováni. Mezi probíraná témata patří např. systematická teologie, bibliстика, morálka, liturgika, církev-

ní dějiny nebo duchovní život. Vše je ukončeno písemnou zkouškou, po jejímž splnění získají účastníci osvědčení o absolvování kurzu.

Absolventi tohoto Teologického kurzu se mohou v další roce přihlásit na kurz Katecheta (orientován na farní katecheze dětí) nebo do kurzu Služba ve farnosti (orientován na pomoc při liturgii a farní agendu).

Přihlásit se můžete do 21. září osobně nebo e-mailem na Katechetickém centru BB.

<http://brno.biskupstvi.cz/kc/kurz.html>